Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2000/64/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 7 ноември 2000 година

за изменение на Директиви 85/611/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета относно обмена на информация с трети страни

(ОВ L 290, 17.11.2000, стр. 27)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 година	L 345	1	19.12.2002

▼B

ДИРЕКТИВА 2000/64/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 7 ноември 2000 година

за изменение на Директиви 85/611/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета относно обмена на информация с трети страни

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, първото и третото изречение от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Директиви 85/611/ЕИО ([4]), 92/49/ЕИО ([5]), 92/96/ЕИО ([6]) и 93/22/ЕИО ([7]) на Съвета разрешават обмена на информация между компетентни органи или с определени други органи или институции в рамките на държава-членка или между държави-членки. Посочените директиви също така разрешават сключването от държави-членки на споразумения за сътрудничество, които предвиждат обмена на информация с компетентните органи на трети страни.

(2) С оглед съгласуваността с Директива 98/33/ЕО ([8]), това разрешение за сключване на споразумения относно обмена на информация с трети страни трябва да бъде разширено, така че да включва обмена на информация с някои други органи или институции в тези страни, при условие че разкриваната информация е предмет на подходящи гаранции за опазване на служебната тайна.

(3) Директива 85/611/ЕИО, Директива 92/49/ЕИО, Директива 92/96/ЕИО и Директива 93/22/ЕИО следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Член 50, параграф 4 от Директива 85/611/ЕИО се заменя със следното:

([1]) ОВ C 116 E, 26.4.2000 г., стр. 61.
([2]) ОВ C 168, 16.6.2000 г., стр. 1.
([3]) Становище на Европейския парламент от 14 юни 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 29 юни 2000 г.
([4]) ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 95/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 168, 18.7.1995 г., стр. 7).
([5]) ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 95/26/ЕО.
([6]) ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 95/26/ЕО.
([7]) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22).
([8]) ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 29.

▼B

„4. Държавите-членки могат да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с компетентните органи на трети страни или с органи или институции на трети страни, както са дефинирани в параграфи 6 и 7, само ако разкритата информация е предмет на гаранции за опазване на служебната тайна, поне равностойни на онези, посочени в настоящия член. Такъв обмен на информация трябва да бъде предназначен за изпълнението на задачата по надзора на посочените органи или институции.

Когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде оповестена без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили и когато е уместно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.“

Член 2

Член 16, параграф 3 от Директива 92/49/ЕИО ►M1 ——— ◄ и член 25, параграф 3 от Директива 93/22/ЕИО се заменят със следното:

„3. Държавите-членки могат да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с компетентните органи на трети страни или с органи или институции на трети страни, както са дефинирани в параграфи 5 и 5а, само ако разкритата информация е предмет на гаранции за опазване на служебната тайна, поне равностойни на онези, посочени в настоящия член. Такъв обмен на информация трябва да бъде предназначен за изпълнението на задачата по надзора на посочените органи или институции.

Когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде оповестена без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили и, когато е уместно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.“

Член 3

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива не по-късно от 17 ноември 2002 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.